KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2053/89

af 10. juli 1989

om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med minimumsimportpris for visse former for forarbejdede kirsebær

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 af 24. februar 1986 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1125/89 (2), særlig artikel 9, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87 (4), særlig artikel 10, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 426/86 skal der anvendes en minimumsimportpris for visse produkter, der er anført i samme forordnings bilag I, del B; listen over produkter, der er undergivet denne ordning, er ved Rådets forordning (EØF) nr. 2247/88 (5) blevet udvidet til at omfatte visse former for forarbejdede kirsebær;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 3225/88 (6) fastsættes de almindelige regler for ordningen med minimumsimportpris for visse former for forarbejdede kirsebær; der bør fastlægges gennemførelsesbestemmelser for ordningen; formålet med disse bestemmelser må være at hindre, at de erhvervsdrivende undlader at overholde minimumspriserne ved hjælp af svigagtige transaktioner, der er vanskelige at påvise og bekæmpe effektivt; sådanne svigagtige transaktioner kan få alvorlige konsekvenser for EF-markedet for de pågældende produkter, idet den manglende opkrævning af udligningsafgifter, som er følgen, vil medføre en alvorlig indtægtsnedgang på budgettet;

for at undgå svig og de heraf følgende skadelige konsekvenser for markedet for de omtalte forarbejdede kirsebær bør der ske en reel skærpelse af toldkontrollen; blandt andet bør medlemsstaternes toldvæsener for hvert indført vareparti kontrollere, om minimumsimportprisen er blevet overholdt og, hvis dette ikke er tilfældet, opkræve en udligningsafgift, der er lig med forskellen mellem minimumsimportprisen og den angivne importpris;

hovedsigtet med en ordning med minimumsimportpriser er at sikre, at produkter fra tredjelande ikke bringer forstyrrelse på EF-markedet, fordi de udbydes til for lave priser; det bør derfor indtil det salgsled, hvor varen afsættes, kontrolleres, om minimumsimportprisen virkelig er blevet overholdt; der må derfor som bevis for, at minimumsimportprisen er blevet overholdt, kræves dokumenter, der angiver videresalgsprisen;

der er stor risiko for ukorrekt angivelse af importprisen; der bør derfor indføres en særlig procedure, der kan anvendes i de tilfælde, hvor der er mistanke om sådan ukorrekt angivelse;

det må sikres, at den pligtige udligningsafgift opkræves, hvis det viser sig, at minimumsimportprisen faktisk ikke er blevet overholdt; produkterne frigives derfor i henhold til artikel 13 i Rådets direktiv 79/695/EØF (7), senest ændret ved direktiv 81/853/EØF (8), og til artikel 20 i Kommissionens direktiv 82/57/EØF (9), ændret ved direktiv 83/371/EØF(10); desuden er importøren forpligtet til at føre bevis for, at minimumsprisen er blevet overholdt; der bør også fastlægges frister for fremlæggelsen af nævnte beviser;

det er også nødvendigt at indføre efterfølgende kontrol af importen, og medlemsstaternes kompetente myndigheder må foretage stikprøvekontrol af omkring 10 % af de indførte varepartier; de erhvervsdrivende bør derfor opbevare de relevante dokumenter i en bestemt periode med henblik på de kompetente myndigheders adgang til disse dokumenter; det vil være rimeligt at begrænse perioden til de tre år, der følger efter det år, hvor angivelsen om overgang til fri omsætning er blevet antaget;

Kommissionen bør underrettes om, hvilke kontrolforanstaltninger der gennemføres for at undersøge, om minimumsimportpriserne overholdes;

Forvaltningskomitéen for Produkter Forarbejdet på Basis af Frugt og Grønsager har ikke givet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

(1) EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1.
(2) EFT nr. L 118 af 29. 4. 1989, s. 29.
(3) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(4) EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.
(5) EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 21.
(6) EFT nr. L 288 af 21. 10. 1988, s. 11.
(7) EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.
(8) EFT nr. L 319 af 7. 11. 1981, s. 1.
(9) EFT nr. L 28 af 5. 2. 1982, s. 38.
(10) EFT nr. L 204 af 28. 7. 1983, s. 63.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Principper og definitioner

Artikel 1

Minimumsimportprisen for visse former for forarbejdede kirsebær overholdes, når importprisen ikke er lavere end den minimumsimportpris, der er gældende på det tidspunkt, hvor angivelsen om overgang til fri omsætning antages.

Artikel 2

1. Ved anvendelse af denne forordning anses importprisen for at være sammensat af følgende elementer:

a) fob-prisen i oprindelseslandet

b) transport- og forsikringsomkostningerne indtil indførselsstedet til Fællesskabets toldområde.

2. I stk. 1 forstås ved »fob-pris« den kontantpris, der er betalt, eller som skal betales for produktmængden i et vareparti, herunder omkostningerne ved indladning i et transportmiddel på indladningsstedet i oprindelseslandet samt andre omkostninger afholdt i det pågældende land. fob-prisen omfatter ikke omkostninger, som sælgeren afholder fra det tidspunkt, hvor produkterne er blevet indladet i transportmidlet.

3. Hvis det for over 15 % af et indført vareparti konstateres, at priserne ved videresalg, der foregår enten direkte eller via mellemmand, er lavere end minimumsprisen, betragtes det vejede gennemsnit af disse priser dog som importprisen.

4. Når de i stk. 1 omhandlede elementer er angivet i en anden valuta end valutaen i den medlemsstat, hvor overgangen til fri omsætningen sker, anvendes bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1766/85 (1) om de valutakurser, der skal anvendes ved fastsættelse af toldværdien.

5. Importprisen skal anføres i angivelsen om overgang til fri omsætning.

6. I nærværende forordning forstås ved endelig bruger enten en fabrikant, som anvender det pågældende produkt ved at forarbejde det til et andet produkt henhørende under en anden KN-kode end den, der er anført i angivelsen om overgang til fri omsætning, eller en detailhandler, som udelukkende afsætter sine varer til forbrugere.

7. I nærværende forordning forstås ved indført vareparti alle produkter, som er omfattet af samme angivelse om overgang til fri omsætning.

Artikel 3

Minimumsimportprisen justeres med en monetær koefficient, der er fastlagt således, at prisen omregnes ved hjælp af den gennemsnitlige vekselkurs, som er fastlagt for fastsættelsen eller ændringen af de monetære udligningsbeløb.

Kontrol og afgifter ved import

Artikel 4

Hver gang en angivelse om overgang til fri omsætning antages, sammenligner medlemsstaternes kompetente myndigheder den angivne importpris med den minimumsimportpris, der gælder for varen den dag, hvor angivelsen antages.

Er der til den på fakturaen anførte pris knyttet en betalingsfrist på over tre måneder, nedsættes denne pris med 1 % for hver måneds betalingsfrist ud over disse tre måneder.

Artikel 5

Er importprisen lavere end minimumsimportprisen for varen, opkræver medlemsstaternes kompetente myndigheder en udligningsafgift, der er lig med forskellen mellem de to priser.

Særlig kontrolprocedure

Artikel 6

1. Hvis toldmyndighederne nærer begrundet tvivl om, at den pris, der er anført i angivelsen om overgang til fri omsætning, ikke svarer til den faktiske importpris, kræver de af importøren, at han inden seks måneder fører bevis for, at produktet er blevet afsat på betingelser, der garanterer, at minimumsimportprisen er blevet overholdt, uden at dette berører anvendelsen af artikel 13 i direktiv 79/695/EØF og artikel 20 i direktiv 82/57/EØF.

2. Den kompetente myndighed kan forlænge den i stk. 1 omhandlede frist med højst tre måneder, hvis den erhvervsdrivende indgiver en begrundet ansøgning herom.

Artikel 7

1. Minimumsimportprisen anses at være overholdt, hvis importøren for mindst 95 % af det indførte vareparti fører bevis for, at produktet i uforandret stand efter emballering er blevet afsat direkte eller via mellemmænd til de endelige brugere til en pris, der er lig med eller højere end minimumsimportprisen.

2. Hvis beviser hidrørende fra den endelige bruger ikke kan fremlægges på trods af importørens bestræbelser herpå, kan de kompetente myndigheder acceptere andre beviser, der godtgør, at produktet er blevet solgt på betingelser, der angiver, at minimumsprisen er blevet overholdt.

3. Anvendelsen af den særlige kontrolprocedure hindrer ikke den efterfølgende kontrol som omhandlet i artikel 8, 9 og 10.

(1) EFT nr. L 168 af 28. 6. 1985, s. 21.

Efterfølgende kontrol

Artikel 8

Med henblik på efterfølgende kontrol opbevarer importøren i mindst tre år efter det år, hvor angivelsen om overgang til fri omsætning er blevet antaget, beviserne for, at sælgeren har fået betaling, samt alle forretningspapirer såsom fakturaer, kontrakter og korrespondance vedrørende køb og salg af de pågældende produkter, således at de kan stilles til rådighed for de kompetente myndigheder.

Artikel 9

1. De kompetente myndigheder foretager stikprøvekontrol.

2. Kontrollen skal hvert kalenderår omfatte omkring 10 % af de indførte varepartier.

Artikel 10

Hvis de kompetente myndigheder i forbindelse med kontrol konstaterer, at minimumsimportprisen ikke er blevet overholdt, opkræver de udligningsafgiften, hvorfra i givet fald er trukket det beløb, der allerede tidligere er blevet betalt som udligningsafgift.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 11

Medlemsstaterne underretter en gang om året inden udgangen af første halvår Kommissionen, om, hvilke kontrolforanstaltninger der er blevet gennemført det foregående år for at undersøge, om minimumspriserne er blevet overholdt.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på ottendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen